

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 6016200202
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200202.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): Okresná prokuratúra Banská Bystrica, Partizánska cesta 1, Banská Bystrica, proti žalovanému: Mesto Banská Bystrica, Československej armády 26, Banská Bystrica, za účasti: 1. MIKEA s.r.o., so sídlom Haškova 31, Banská Bystrica, IČO: 31 579 302 a 2. X. G., R., o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OVZ-DS 154546/27150/2014-Bod, Ev. č. 15/2014, zo dňa 26.11.2014, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/24/2016-62 zo dňa 17. augusta 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/24/2016-62 zo dňa 17. augusta 2016 z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/24/2016-62 zo dňa 17. augusta 2016 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd preskúmal a zrušil rozhodnutie žalovaného č. OVZ-DS 154546/27150/2014-Bod, Ev. č. 15/2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutím o umiestnení stavby č. OVZ-SU 146538/2011-Boč.úz, ev. č. 32/2011 zo dňa 04.08.2011 mesto Banská Bystrica ako vecne a miestne príslušný stavebný úrad povolilo umiestniť stavbu „Inžinierske siete pre IBV Sásová - Hlinisko, Banská Bystrica“, ktorá je členená na stavebné objekty, a to SO-01 Komunikácia, SO-02 Splašková kanalizácia, SO-03 Vodovod, SO-04 Plynovod, SO-05 NN rozvody, SO-06 Verejné osvetlenie.

3. Následne dňa 25.10.2011 vydal špeciálny stavebný úrad stavebné povolenie č. OVZ-DS 192432/27361/11-Bod, ev. č. 29/2011 na stavbu: „Inžinierske siete pre IBV Sásová - Hlinisko, Banská

Bystrica“, stavebný objekt „SO 01 Komunikácia“, umiestneného na pozemkoch, parc. č. C KN 1103/6, 2623/30, 2623/31 a 1105/1 v kat. úz. G..

4. Dňa 20.10.2014 bola špeciálnemu stavebnému úradu doručená žiadosť o kolaudáciu stavby: „SO-01 Komunikácia, SO Oporný múr a verejné osvetlenie“, ktoré boli realizované v rámci stavby IBV Banská Bystrica - Sásová - Hlinisko v kat. úz. G. a ktoré boli vybudované na základe rozhodnutia č. OVZ-DS 192432/27316/11 - Bod, ev. č. 29/2011 z 25.10.2011.

5. Dňa 28.10.2014 oznámil špeciálny stavebný úrad začatie kolaudačného konania a nariadenie ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním na deň 20.11.2014. Následne špeciálny stavebný úrad vydal žalobou napadnuté kolaudačné rozhodnutie.

6. Po preskúmaní veci prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dospela k záveru, že špeciálny stavebný úrad sa pri vydávaní dotknutého kolaudačného rozhodnutia neriadil všeobecne záväznými právnymi predpismi, týkajúcimi sa stavebného konania, na základe čoho dospela k záveru, že kolaudačné rozhodnutie je vydané v rozpore so zákonom.

7. Žalobca napadol predmetné kolaudačné rozhodnutie protestom prokurátora. Stavebný úrad nemienil protestu prokurátora vyhovieť, preto ho listom z 13.10.2015 predložil Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií na rozhodnutie, ktorý rozhodnutím z 20.11.2015, č. OU-BB-OCDPK-2015/0028291, protestu prokurátora nevyhoviel.

8. Žalobca v podanej žalobe najmä vytýkal žalovanému, že špeciálny stavebný úrad povolil len stavbu stavebného objektu „SO-01 Komunikácia“, teda bez stavby oporného múru a následne v kolaudačnom konaní už špeciálny stavebný úrad povolil užívanie súboru stavieb, ktoré označil ako: „SO-01 Komunikácia a oporný múr“.

9. Oporný múr je v zmysle stavebného zákona klasifikovaný ako jednoduchá stavba, teda samostatná stavba na uskutočnenie ktorej sa vyžaduje stavebné povolenie. Oporný múr nebol predmetom žiadneho územného rozhodnutia a stavebného konania. Špeciálny stavebný úrad po dokončení oboch stavieb, teda komunikácie a oporného múru, nebol oprávnený povoliť užívanie súboru stavieb „SO-01 Komunikácie a oporný múr“, ale len stavby SO-01 Komunikácia“. Predmetný oporný múr je teda, podľa žalobcu, stavba (jednoduchá stavba) postavená bez územného rozhodnutia a stavebného povolenia, preto je potrebné o nej konať podľa § 88a a nasl. stavebného zákona. Zo žaloby zároveň nevyplývalo, ako žalobca pri svojom podanom návrhu prihliadal na práva stavebníka nadobudnuté v dobrej viere (§ 249 ods. 3 O.s.p.)

10. Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov a po preskúmaní veci a postupu žalovaného, dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k porušeniu zákona, ktoré by malo mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, preto žalobu žalobcu podľa § 190 SSP zamietol.

11. Uviedol, že spornou otázkou v danom prípade medzi žalobcom a žalovaným bola otázka, či žalovaný pochybil pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia, teda či kolaudačné rozhodnutie žalovaný vydal vo väčšom rozsahu ako bolo vydané stavebné povolenie.

12. Zo stavebného povolenia č. OVZ-DS 192432/2736/11-Bod, Ev. č. 29/2011 zo dňa 25.10.2011 vyplýva, že žalovaný ako špeciálny stavebný úrad povolil stavbu: „Inžinierske siete pre IBV Sásová - Hlinsko, Banská Bystrica“ stavebného objektu „SO 01 Komunikácia“ pre stavebníka MIKEA s.r.o.. Súčasťou stavebného povolenia je aj popis stavby, ktorého súčasťou je aj údaj, že „Oporný múr na vedľajšej vetve komunikácie bude vyhotovený podľa overenej PD špeciálnym stavebným úradom“. Pre uskutočnenie stavby špeciálny stavebný úrad určil okrem iného aj záväznú podmienku: „S výstavbou oporného múru po pravej strane vedľajšej komunikácie je možné začať po posúdení základovej škáry zodpovedným projektantom - statikom a vypracovaní realizačnej PD (viď podmienky statického

posudku), ktorú stavebník doručí na schválenie špeciálnemu stavebnému úradu“. Súčasťou administratívneho spisu bol statický posudok vypracovaný Ing. M. R., ktorý bol špeciálnym stavebným úradom - žalovaným zaevidovaný 30.11.2011. Súčasťou administratívneho spisu je aj projektová dokumentácia riešiacia predmetný oporný múr. Z uvedeného možno uzavrieť, že pri povoľovaní stavebného objektu „SO 01 Komunikácia“, špeciálny stavebný úrad posudzoval aj oporný múr ako súčasť komunikácie. Aj keď stavebné povolenie obsahuje označenie stavebného objektu „SO 01 Komunikácia“, nepochybne je aj podľa stavebného povolenia súčasťou komunikácie oporný múr, ktorý je opísaný v popise stavby predmetného stavebného povolenia. Ak teda žalovaný vydal predmetné kolaudačné rozhodnutie na stavbu stavebného objektu „SO 01 Komunikácie a oporný múr“, nepostupoval v rozpore s vydaným stavebným povolením, nevydal kolaudačné rozhodnutie vo väčšom rozsahu ako bolo vydané stavebné povolenie. Rozdiel v označení stavebného objektu v stavebnom povolení „SO 01 Komunikácia“ a v kolaudačnom rozhodnutí „SO 01 Komunikácie a oporný múr“ nemá za následok nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 170 písm. c) SSP.

14. Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal žalobca v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), keď dospel k záveru, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Krajský súd pri ustanoveniach cestného zákona, konkrétne § 1 ods. 4 prvej vety zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len cestný zákon) v spojení s ustanovením § 8 ods. 2 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (ďalej len vyhláška) nezohľadnil skutočnosť, že pozemná komunikácia je účelovou komunikáciou podľa § 1 ods. 2 písm. d) v spojení s ustanovením § 22 ods. 1 cestného zákona. Táto klasifikácia má právny význam pre posúdenie toho, čo je možné považovať za súčasť pozemnej komunikácie v zmysle cestného zákona, pretože ustanovenia cestného zákona, uvedené v odôvodnení krajského súdu, vymedzujú súčasť pozemnej komunikácie len pri diaľniciach, cestách a miestnych komunikáciách. Zákonné vymedzenie toho, čo tvorí súčasť účelových komunikácií absentuje, preto nemožno automaticky len poukazom na ustanovenia cestného zákona odôvodniť, že oporný múr bol súčasťou účelovej komunikácie, ktorá bola predmetom stavebného a kolaudačného rozhodnutia.

16. Krajský súd pri aplikácii cestného zákona zároveň nezohľadnil ustanovenie § 16 ods. 2 písm. a) cestného zákona, kde ohlásenie špeciálnemu stavebnému úradu postačuje na stavebné úpravy cestného telesa a súčasti pozemnej komunikácie, ktorými sa nezasahuje do ich nosnej konštrukcie, nezvyšuje sa ich stále zaťaženie, nemení sa vzhľad stavby ani spôsob užívania, z čoho vyplýva, že aj súčasť pozemnej komunikácie podlieha právnenému režimu povoľovania za splnenia zákonných podmienok, v danom prípade ohláseniu. Keďže cestný zákon presne nedefinuje, čo je súčasťou účelovej komunikácie, je nevyhnutné v danom prípade aplikovať ustanovenia stavebného zákona, a to § 139b ods. 1 písm. b), kde je oporný múr jednoduchou stavbou.

17. Ohlásenie na stavbu oporného múru sa v administratívnom spise nenachádza a ohlásenie by bolo možné pri jednoduchej stavbe, iba ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí. Umiestnenie oporného múru tak, ako bol skolaudovaný z napadnutého rozhodnutia nevyplýva. Krajský súd v odôvodnení rozsudku nereflektoval na skutočnosť, že projektová dokumentácia oporného múru ešte ani neexistovala - nebola ani predložená špeciálnemu stavebnému úradu v čase vydania stavebného povolenia na stavbu pozemnej komunikácie. Žalovaný mimo akéhokoľvek povoľovacieho konania overil projektovú dokumentáciu oporného múru dňa 25. 09. 2012, teda 10 mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia žalovaného.

18. Právny názor krajského súdu považuje žalobca za nesprávny, pretože oporný múr je jednoduchá stavba postavená bez územného rozhodnutia a stavebného povolenia, a preto je potrebné o nej konať podľa § 88a a nasl. stavebného zákona.

19. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

20. Účastník konania, MIKEA s.r.o., Banská Bystrica vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že budovaná komunikácia bola realizovaná ako miestna komunikácia s poukazom na technickú správu projektovej dokumentácie objektu SO 01 - komunikácia, technická správa bod 5.0, technické riešenie, strana 2, ktorá hovorí, že predmetom projektovej dokumentácie je návrh miestnej komunikácie, ktorá sa napája na ďalšiu miestnu komunikáciu, nejedná sa teda o účelovú komunikáciu. Ďalej sa v nej uvádza, že prístupová komunikácia k dvom rodinným domom s oporným múrom vpravo, keď oporný múr nie je súčasťou projektovej dokumentácie.

21. Podľa jeho názoru, súčasťou budovanej komunikácie bol aj oporný múr, čo bolo zohľadnené aj v stavebnom povolení na strane 2/7 popis stavby, kde sa hovorí, že oporný múr na vedľajšej vetve komunikácie bude vyhotovený podľa overenej projektovej dokumentácie špeciálnym stavebným úradom, čo sa aj stalo. Oporný múr bol zakreslený aj v projektovej dokumentácii, jej výkresovej časti, ktorá bola predložená k stavebnému konaniu. S výstavbou sa začalo až po posúdení a schválení špeciálnym stavebným úradom. Z uvedeného vyplýva, že oporný múr bol súčasťou stavebného povolenia - stavebného objektu SO 01 - Komunikácia. Účastník zároveň zdôraznil, že v stavebnom povolení sa nikde neuvádza, že budovaná pozemná komunikácia je účelovou komunikáciou, ale jedná sa o miestnu komunikáciu. Podľa jeho názoru došlo len k formálnemu pochybeniu uvedenému v kolaudačnom rozhodnutí, pričom pre vecný obsah je rozhodujúca obsahová stránka projektovej dokumentácie, v jej textovej a výkresovej časti.

22. Na základe uvedených dôvodov žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

23. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že stavebníkom stavebného objektu „SO 01 Komunikácia“ nebola obec, resp. Mesto Banská Bystrica, čo znamená, že s odkazom na ustanovenie § 4b ods. 1 cestného zákona, nebolo možné predmetnú komunikáciu povoliť, kolaudovať ako miestnu komunikáciu a to aj napriek tej skutočnosti, že podľa cestného zákona spĺňala všetky technické, funkčné a urbanistické parametre pre jej konečné zaradenie do siete miestnych komunikácií. Existenciu právneho vzťahu k stavebnému pozemku, na ktorom mala byť komunikácia postavená, stavebník preukázal v stavebnom konaní predložením nájomnej zmluvy. Žalovaný v posudzovanom prípade zoberal na vedomie, že komunikácia prejde do majetku obce - Mesta Banská Bystrica a následne bude zaradená do siete miestnych komunikácií, a preto postupoval pri povoľovaní komunikácie tak, že navrhovaná komunikácia, nachádzajúca sa na území mesta, v priestore na súvislé zastavenie, má charakter miestnej komunikácie podľa § 4b cestného zákona a vyhlášky č. 35/1984 Zb.

24. S odkazom na znenie § 1 ods. 3 cestného zákona uviedol, že z funkčného hľadiska je oporný múr nevyhnutnou súčasťou akejkoľvek stavby pozemnej komunikácie, pretože zaisťuje stabilitu cestného telesa komunikácie, a teda funkčnosť a bezpečnosť stavby pozemnej komunikácie a je právne irelevantné diferencovať podľa dopravného významu určenia a technického vybavenia, či sa jedná o stavbu diaľnice, cesty, miestnej alebo účelovej komunikácie. Žalovaný ďalej uviedol, že súčasťou povoľovania stavby pozemnej komunikácie sú aj jej súčasti a vyvolané úpravy podľa § 18 ods. 13.

25. Poukázal na ustanovenie § 8 ods. 2 vyhlášky a priebeh stavebného konania, v ktorom bolo vydané stavebné povolenie a postup žalovaného keď zistil, že doklady obsiahnuté v žiadosti o vydanie stavebného povolenia neobsahuje projektovú dokumentáciu na oporný múr, ktorý bol síce graficky vyznačený v celkovej situácii dokumentácie pre stavebné povolenie vyhotovenej autorizovaným stavebným inžinierom, ale z textovej časti vyplývalo, že nie je predmetom dokumentácie pre stavebné povolenie. Žalovaný vychádzal zo znenia citovaného ustanovenia vyhlášky a vyzval stavebníka, aby doplnil dokladovú časť na vydanie stavebného povolenia o projektovú dokumentáciu oporného múru navrhnutého na vetve povolenej stavby komunikácie, ktorý je podľa § 139b ods. 1 písm. c) stavebného zákona, jednoduchou stavbou. Stavebník doplnil žiadosť na vydanie stavebného povolenia o projektovú

dokumentáciu stavby oporného múru „Statický posudok - oporný múr ", na základe čoho žalovaný oznámil začatie stavebného konania a následne došlo dňa 25. 10. 2011 k vydaniu stavebného povolenia.

26. Pretože oporný múr má charakter jednoduchej stavby, postupoval žalovaný podľa § 9 ods. 4 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona a uložil stavebníkovi povinnosť predložiť žalovanému na overenie realizačný projekt na stavbu oporného múru pred začatím výstavby. Stavebník túto povinnosť v súlade so stavebným povolením splnil dňa 25. 09. 2011 predložením projektu pre realizáciu stavby objektu: „SO - oporný múr.

27. Ďalej uviedol, že v rámci stavebného objektu dopravného charakteru sa povoľuje nielen výstavba komunikácie ako takej, ale aj jej súčasti v zmysle § 8 ods. 2 veta prvá vyhlášky, pričom tieto súčasti nemusia byť v projektovej dokumentácii definované ako podobjekty a ani ako samostatné stavebné objekty. V posudzovanom prípade sa jednalo o jeden stavebný objekt, pretože pri povoľovaní stavebného objektu „SO 01 Komunikácia“, žalovaný posudzoval oporný múr ako súčasť komunikácie, čo jednoznačne potvrdzuje obsah stavebného povolenia a následne aj kolaudačného rozhodnutia. Okolnosť, že v posudzovanom prípade označenie stavebného objektu v kolaudačnom rozhodnutí, ktorým žalovaný povolil užívanie stavebného objektu „SO 01 Komunikácie a oporný múr " nie je v absolútnej zhode s označením stavebného objektu v stavebnom povolení, ktorým žalovaný povolil stavbu "Inžinierske siete pre IBV Sásová - Hlinsko, Banská Bystrica", stavebného objektu „SO 01 Komunikácie", nemožno považovať za taký nedostatok (majúci výlučne formálny charakter), ktorý by mal za následok nezákonnosť kolaudačného rozhodnutia.

28. Na základe uvedených dôvodov navrhol kasačnému súdu, aby podanú kasačnú sťažnosť zamietol.

29. Podľa ust. § 491 ods. 1 a 2 zákona č 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len Správny súdny poriadok alebo SSP), účinného od 01.07.2016, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj kasačný súd) ako súd príslušný podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <., podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

31. Podľa ust. § 440 písm. g) SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Predmetom skúmania kasačného súdu bolo rozhodnutie správneho súdu z hľadiska posúdenia, či vec bola správne právne posúdená z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti.

33. Kasačný súd po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

34. Hlavným dôvodom podanej kasačnej sťažnosti, bol nesúhlas s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, podľa ktorého, žalovaný vydal kolaudačné rozhodnutie v rozsahu vydaného stavebného povolenia.

35. Podľa § 1 ods. 4 cestného zákona súčasťou diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú všetky

zariadenia, stavby, objekty a diela, ktoré sú potrebné pre úplnosť, na zabezpečenie a ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a na zaistenie bezpečnej, rýchlej, plynulej a hospodárnej premávky na nich. Súčasťami diaľnic, ciest a miestnych komunikácií nie sú zariadenia na elektronický výber mýta a kontrolu elektronického výberu mýta, najmä stavby, portály, brány, stožiare, technológie určené na elektronický výber mýta a kontrolu elektronického výberu mýta.

36. Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona, miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

37. Podľa § 22 ods. 1 až 3 cestného zákona, účelové komunikácie slúžia spojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľnosti s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch.

Pre povolenie stavby účelovej komunikácie platí ustanovenie § 16.

Účelové komunikácie sa členia na verejné a neverejné. Účelové komunikácie v uzavretých priestoroch alebo objektoch sú neverejné. Verejnú účelovú komunikáciu môže príslušná obec vyhlásiť za neverejnú len so súhlasom jej vlastníka.

38. Podľa § 16 ods. 1, 2, 4 a 5 cestného zákona, na začatie stavby diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie a na ich zmeny je potrebné stavebné povolenie, ktoré vydáva špeciálny stavebný úrad (§ 3a), ak ďalej nie je ustanovené inak.

Ohlásenie špeciálnemu stavebnému úradu postačuje na

- a) stavebné úpravy cestného telesa a súčasti pozemnej komunikácie, ktorými sa nezasahuje do ich nosnej konštrukcie, nezvyšuje sa ich stále zaťaženie, nemení sa vzhľad stavby, ani spôsob užívania,
- b) udržiavacie práce na cestnom telese a na súčastiach pozemných komunikácií, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie v okolí pozemnej komunikácie,
- c) udržiavacie práce na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou.

Na stavebné konanie podľa odseku 1 a na ohlasovanie podľa odseku 2 sa vzťahuje všeobecný predpis o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súčasťou povoľovania stavby pozemnej komunikácie podľa odseku 1 sú aj jej súčasti a vyvolané úpravy podľa § 18 ods. 13.

39. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Vyhlášky č. 35/1984 Zb., sieť miestnych komunikácií pre územie obce tvoria všeobecne prístupné a užívané pozemné komunikácie nezaradené do cestnej siete, ktoré

- a) sú na území zastavanom alebo určenom na súvislé zastavanie,

Miestny národný výbor (obec) môže zaradiť do siete miestnych komunikácií účelové komunikácie; pri rozhodovaní o ich zaradení do siete miestnych komunikácií vychádza miestny národný výbor v súlade s všeobecne záväznými právnymi predpismi z účelnosti tohto zaradenia vždy podľa miestnych pomerov, najmä podľa toho, do akej miery sa komunikácia verejne užíva a ako je pre toto užívanie komunikačne potrebná.

40. Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhlášky, súčasťami diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú najmä mosty (nadcestia), po ktorých je komunikácia vedená, včítane chodníkov na nich, strojové vybavenie sklápacích mostov, ťadolamy, vozovky, priepusty, tunely, oporné, zárubné, obkladové a parapetné múry, tarasy, cestné svahy, cestné pomocné pozemky, priekopy a ostatné povrchové odvodňovacie zariadenia, zábradlia, odrazníky, prievozy, zvädzadlá, pružidlá, smerové stĺpiky, staničníky a medzníky, zásnežky, cestná zeleň, odpočívadlá, odstavné pruhy a plochy pre zastávky hromadnej verejnej dopravy, dopravné značky a zariadenia (s výnimkou svetelných znamení slúžiacich na riadenie dopravy a stanovišť dopravných orgánov), zásobníky a skládky údržbových látok, ochranné zelené pásy, dopravné ostrovčeky a hlásnice. Súčasťami diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú aj ich privádzače a vetvy križovatiek a protihlukové múry a protihlukové valy vyvolané výstavbou komunikácie a pokiaľ sú umiestnené na cestnom pozemku.

41. Podľa § 76 ods. 1 až 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej

len stavebný zákon) v účinnom znení, dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Dokončené terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce, ako aj informačné, reklamné a propagačné zariadenia sa kolaudujú len v prípadoch, že to stavebný úrad určil pri ich povolení.

Kolaudačné rozhodnutie sa vyžaduje aj pre jednoduché stavby, ich prístavby a nadstavby, ktoré postačilo ohlásiť podľa § 55 ods. 2 písm. a).

42. Podľa § 55 ods. 2 stavebného zákona, ohlásenie stavebnému úradu postačí

- a) pri jednoduchej stavbe, jej prístavbe a nadstavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí,
- b) pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie;
- c) pri stavebných úpravách, ktorými sa podstatne nemení vzhľad stavby, nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby, nemení sa spôsob užívania stavby a neohrozujú sa záujmy spoločnosti;
- d) pri udržiavacích prácach, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, požiarne bezpečnosť stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie a pri všetkých udržiavacích prácach na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou,
- e) pri stavbách elektronických komunikačných sietí (nosiče telekomunikačných zariadení) umiestňovaných na existujúcich objektoch, ktoré nepresahujú výšku 6 m, šírku 2,5 m a nezasahujú do nosných konštrukcií stavby,
- f) pri prízemných stavbách elektronických komunikačných sietí, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 25 m² a výška 4,5 m,
- g) pri výmene alebo dopĺňaní telekomunikačných zariadení na existujúcich stavieb elektronických komunikačných sietí, keď nedôjde k zmene stavby.

43. Kasačný súd sa oboznámil s obsahom pripojeného spisu orgánu verejnej správy, najmä s projektovou dokumentáciou spracovateľa Ing. U. Y. z júna 2011, ktorá bola jedným z podkladov pre povolenie stavby v zmysle rozhodnutia č. OVZ-DS 192432/27361/11 - Bod, Ev. č. 29/2011 zo dňa 25. 10. 2011, statickým posudkom pre oporný múr, zo septembra 2011, vypracovaným autorizovanou osobou, Ing. M. R.. Z textovej časti projektovej dokumentácie z júna 2011, týkajúcej sa objektu: SO - Oporný múr, spracovanej za účelom vydania stavebného povolenia vyplýva, že súčasťou povoľovanej stavby bola aj novostavba oporného múru. Výstavba oporného múru vyplýva aj z grafickej prílohy projektovej dokumentácie, predloženej k stavebnému konaniu. Z uvedených podkladov pre vydanie stavebného povolenia je teda zrejmé, že predmetom posúdenia stavby stavebného úradu bol aj oporný múr ako časti pozemnej komunikácie, nachádzajúci sa na cestnom telese. S uvedeným sa stavebný úrad vysporiadal vo výrokovvej časti rozhodnutia č. OVZ-DS 192432/27361/11 - Bod, Ev. č. 29/2011 zo dňa 25. 10. 2011, keď na strane 2. stavebného povolenia uviedol: „vedľajšia vetva obslužnej účelovej komunikácie smerujúca k dvom rodinným domom je navrhnutá v šírke 3, 5 m s oporným múrom vpravo v smere staničenia“. Pre uskutočnenie stavby určil záväzné podmienky, v zmysle ktorých, bude stavba uskutočnená podľa projektovej dokumentácie overenej pečiatkou špeciálneho stavebného úradu v stavebnom konaní s tým, že: „s výstavbou oporného múru po pravej strane vedľajšej komunikácie je možné začať po posúdení základovej škáry zodpovedným projektantom - statikom a vypracovaní realizačnej projektovej dokumentácie, ktorú stavebník doručí na schválenie špeciálnemu stavebnému úradu“. Z obsahu spisu takisto vyplýva, že stavebnému úradu bola predložená projektová dokumentácia k realizácii oporného múru, vo forme statického posudku zo septembra 2011. Zároveň kasačný súd zistil, že príslušná projektová dokumentácia, týkajúca sa aj oporného múru bola overená a opatrená príslušnou pečiatkou špeciálneho stavebného úradu po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia, dňa 30. 11. 2011. Z uvedeného vyplýva, že stavba oporného múru bola vyhotovená v súlade so stavebným povolením a zároveň stavebník splnil podmienky, ktoré mu boli predmetným rozhodnutím určené.

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že by v danom prípade stavebníkovi vznikla povinnosť, po vydaní stavebného povolenia podľa § 16 ods. 1 stavebného zákona, ktorým bola povolená aj stavba

oporného múru ako súčasť pozemnej komunikácie, samostatne ohlásiť realizáciu stavby totožného oporného múru podľa § 16 ods. 2 stavebného zákona, pretože v danom prípade sa nejednalo o prípady definované v ods. 2 cit. ustanovenia (stavebné úpravy cestného telesa a súčasť pozemnej komunikácie, udržiavacie práce na cestnom telese a na súčastiach pozemných komunikácií alebo udržiavacie práce na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou), vzťahujúce sa na dodatočné úpravy už existujúcej pozemnej komunikácie. Uvedený názor podporuje aj právna úprava ods. 5 citovaného ustanovenia, podľa ktorého, súčasťou povoľovania stavby pozemnej komunikácie podľa odseku 1 sú aj jej súčasť a vyvolané úpravy podľa § 18 ods. 13.

45. Ak je podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Z.z. oporný múr súčasťou diaľnic, ciest a miestnych komunikácií z dôvodu bezpečnosti a stability cestného telesa, je možné považovať túto stavbu aj za súčasť verejnej účelovej komunikácie, ak slúži tomu istému účelu. V danom prípade sa dotknutá verejná účelová komunikácia svojím charakterom a povahou neodlišovala od miestnych komunikácií, na ktoré bola napojená (rozdiel spočíval len v osobe vlastníka - staviteľa, ktorým v tomto prípade nebola obec), stavba oporného múru nebola samoučelná, a preto ju nebolo potrebné vylúčiť na samostatné povoľovacie konanie. Aj v prípade, ak by bolo potrebné vychádzať striktne z úpravy uvedeného ustanovenia, podľa ktorého oporný múr je súčasťou diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, v ktorom nie je špecifikovaná účelová komunikácia, tento stavebný objekt (jednoduchá stavba) bol už predmetom stavebného povolenia, v ktorom bol dostatočným spôsobom definovaný. Keďže teda oporný múr bol predmetom riadneho stavebného konania, nebolo potrebné navyše ohlásiť jeho stavbu podľa § 55 ods. 2 stavebného zákona. Vydanie rozhodnutia podľa § 66 stavebného zákona na základe žiadosti stavebníka o vydanie stavebného povolenia, obsahom zahŕňajúce aj časť povoľovanej stavby, na ktoré by postačovalo ohlásenie podľa § 55 stavebného zákona, nemožno považovať za vydané v rozpore so zmyslom a účelom zákona.

46. Dňa 26. 11. 2014 vydal stavebný úrad kolaudačné rozhodnutie napadnuté žalobou, ktorým povolil užívanie stavby: „Inžinierske siete pre IBV Sásová - Hlinsko, Banská Bystrica“, stavebného objektu: „SO 01 Komunikácie a oporný múr“. Je pravdou, že predmet povolenia na užívanie bol označený odlišne v stavebnom povolení, ktorým bola povolená stavba: „Inžinierske siete pre IBV Sásová - Hlinsko, Banská Bystrica“, stavebného objektu: „SO 01 Komunikácia“. Rozdiel nastal v slovnom spojení „oporný múr“, ktoré nebolo uvedené v stavebnom povolení. Podľa názoru kasačného súdu, je však potrebné posudzovať rozhodnutie v celom jeho rozsahu. Ak z rozhodnutia, v celom jeho kontexte, zrozumiteľne a určite vyplýva, čoho sa týka, bolo vydané na základe účinných právnych predpisov, nemožno ho považovať za nezákonné, ak došlo k len formálnemu pochybeniu. Bolo zistené, že stavebné povolenie bolo vydané aj vo vzťahu k výstavbe oporného múru súvisiaceho s pozemnou komunikáciou, a preto jeho samostatné označenie v kolaudačnom rozhodnutí nespôsobilo takú vadu tohto rozhodnutia, pre ktorú by ho bolo potrebné zrušiť. Z rozhodnutia vyplýva, že stavebný úrad zisťoval súlad realizácie stavby so stavebným povolením a s podmienkami v ňom určenými a skonštatoval, že stavebný objekt je dokončený v súlade s projektovou dokumentáciou overenou špeciálnym stavebným úradom v stavebnom konaní a že určené podmienky boli dodržané.

47. Rozhodnutie žalovaného obsahuje zákonom požadované náležitosti. Krajský súd v Banskej Bystrici posúdil danú vec po právnej stránke správne, podriadil zistený skutkový stav pod právnu normu, ktorá sa na vec vzťahuje, vychádzajúc z dokladov obsiahnutých v spise orgánu verejnej správy.

48. Najvyšší súd Slovenskej republiky mohol preskúmať rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici len v rozsahu bodov kasačnej sťažnosti, ktorými bol viazaný (§ 453 SSP) a na dôvody, ktoré uviedli účastníci konania po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemohol prihliadať.

49. Na základe dôvodov uvedených vyššie kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 SSP pre jej nedôvodnosť zamietol.

50. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojitosti s ust. §467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi právo na ich náhradu nepriznal, keďže v kasačnom konaní nebol

úspešný, resp. mu takýto nárok zo zákona nevyplýva. Ostatní účastníci nemajú na náhradu trov kasačného konania zo zákona nárok.

51. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.